

МОРСКИ ХИЦНИКЪ

Не е истинска риба, а мекотѣло и се нарича октоподъ (осмокракъ). Само като споменешъ името му и тръпки те побиватъ. Наистина, нѣма

и смъртъ. Даже и най-страхливото животно, когато вижда, че сѣществуването му е заплашено, се промѣня и напада, бори се, хапи,

Октоподътъ се люлѣе на своитѣ 7 пипала

Морскиятъ ракъ въ борба съ неприятеля

Ракътъ е вече плячка на хищника

нѣщо по-отблъскващо отъ тази мекка, пихтиеста, на видъ незначителна маса, но която въ действителностъ крие необикновена сила въ своитѣ пипала.

Октоподътъ се счита за истински морски разбойникъ: живѣе затуленъ въ скалисти пукнатини на морското дъно и, щомъ като нищо неподозиращата плячка стигне до неговия обсъгъ, удължава единъ отъ осемтѣ си крака и лесно я омотава.

Като увеличава размѣритѣ си октоподътъ расте сѣщо и на сила и смѣлостъ. Много истории сѣ изникнали за нѣкакви си гигантски чудовища, които не се колебаели да нападатъ рибарски лодки, като ги вкопчвали въ своитѣ дръзки пипала. Тѣзи чудовища не сѣ друго, освенъ грамадни октоподи.

Октоподитѣ отдѣлятъ възчерна течностъ, която имъ служи за защита когато бждатъ нападнати отъ по-силенъ неприятель, и за да маскиратъ своята засада когато трѣбва да ловятъ плячката си. Последната, обаче, преди да се остави да бжде изсмукана, се опитва да се защитава и често се започватъ борби, които, ако за окоето на любопитния могатъ да иматъ видъ на игра, все пакъ сѣ сериозни до жестокостъ, защото се касае за борба на животъ

докато жизнениятъ конецъ се скѣса отъ задушавашото стискане на жестокия разбойникъ, който не пуца жетрвата отъ своитѣ пипала.

Кинематографическиятъ обективъ е могълъ веднажъ да снеме борбата между единъ октоподъ и единъ морски ракъ,

Изненадваща е била храбростъта, която проявилъ този грамаденъ ракъ. Той весело започналъ борбата и веднага хваналъ мекитѣ краища на неприятеля съ надежда, че може би ще успѣе да ги откъсне. Но гънквата кожа на октопода отстояла на захапването на силнитѣ клещи.

На свой редъ той пустналъ пипалата си около тѣлото на рака, който отначало избѣгвалъ примката като се обръщалъ и раздвижвалъ бързо, обаче, накрая, уморенъ отъ борбата безъ почивка, отслабилъ защитата и не могълъ да избѣгне впримчането. Това е краятъ. Клешитѣ му отчаяно се свиватъ въ водата, търсятъ да стигнатъ още нѣщо, но цѣлото тѣло, и особено бронята, скърца подъ притискането на неприятеля. Движенията постепенно отслабватъ и ракътъ е вече притежание на победителя, който ознаменува своята победа като ухапва главата и корема на храбрия ракъ. Отровнитѣ ухапвания докарватъ бърза смъртъ.